

Briuselis, 2018 m. spalio 4 d.
(OR. en)

12856/18

Tarpinstitucinė byla:
2018/0108(COD)

JAI 971
COPEN 336
CYBER 223
DROIPEN 149
JAIEX 128
ENFOPOL 491
DAPIX 303
EJUSTICE 131
MI 690
TELECOM 324
DATAPROTECT 207
CODEC 1606

PRANEŠIMAS

nuo:	Pirmininkaujančios valstybės narės
kam:	Tarybai
Ankstesnio dokumento Nr.:	12115/18
Dalykas:	Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europos įrodymų pateikimo ir saugojimo orderių, taikytinų elektroniniams įrodymams baudžiamosiose bylose – Politiniai debatai

1. 2016 m. birželio mėn. Taryba paragino patvirtinti bendrą ES požiūrį siekiant gerinti baudžiamąją justiciją kibernetinėje erdvėje. Visų pirma ji paragino imtis priemonių, kuriomis būtų supaprastintas bendradarbiavimas su ne ES įsisteigusiais paslaugų teikėjais, o teisėsaugos ir teisminės institucijos būtų aprūpintos skubaus e. įrodymų gavimo priemonėmis. Pasibaigus plataus masto ekspertų procesui ir konsultacijoms su valstybėmis narėmis bei atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, Komisija 2018 m. balandžio mėn. pateikė pasiūlymą dėl Europos elektroninių įrodymų baudžiamosiose bylose pateikimo ir saugojimo orderių, taikytinų elektroniniams įrodymams baudžiamosiose bylose (toliau – pasiūlymas)¹.

¹ Dok. 8110/18.

Pasiūlymu siekiama nustatyti turimoms tarptautinio bendradarbiavimo ir savitarpio teisinės pagalbos priemonėms alternatyvų mechanizmą. Juo konkrečiai siekiama išspręsti problemas, kylančias dėl e. įrodymų nepastovaus pobūdžio ir su jų „buvimo vietos nenustatymu“ susijusio aspekto, nustatant naujas greitos, veiksmingos ir efektyvios tarpvalstybinės prieigos prie šių įrodymų tvarką.

2. Pasiūlymas grindžiamas SESV 82 straipsnio 1 dalyje išdėstyto tarpusavio pripažinimo principu ir šį principą toliau plėtoja, kartu užtikrinant teisinį tikrumą valdžios institucijoms, paslaugų teikėjams ir susijusiems asmenims. Jame numatoma galimybė, kad laikantis tam tikrų taisyklių teisminė institucija išduodančiojoje valstybėje gali tiesiogiai pateikti orderį paslaugos teikėjui arba jo teisiniam atstovui kitoje valstybėje narėje. Šiame etape į procesą nereikia įtraukti valstybės narės, kurioje yra įsisteigęs paslaugos teikėjas arba jo atstovas, teisminės institucijos. Ta institucija įsikiš tik tam, kad pripažintų orderį ir užtikrintų jo vykdymą tuo atveju, jei paslaugos gavėjas jo nevykdys.
3. Atsižvelgdamos į konkrečius operatyvinius poreikius ir techninius aspektus, susijusius su prieiga prie e. įrodymų, daugelis valstybių narių palankiai įvertino siūlomus pakeitimus ir pabrėžė, kad reikia veiksmingo ir spartaus praktinio sprendimo, grindžiamo tarpusavio pasitikėjimu.
4. Kitos delegacijos pareiškė, kad joms susirūpinimą kelia įvairūs klausimai, ir pasiūlė nustatyti pareigą suteikti galimybę kitai valstybei narei dalyvauti procedūroje pateikiant pranešimą tos valstybės narės teisminėms institucijoms; tai sudarytų sąlygas įvertinti orderio teisėtumą ir visas kliūtis jo vykdymui. Atsižvelgdamos į to vertinimo rezultatus teisminės institucijos turėtų galimybę pareikšti prieštaravimų dėl orderio vykdymo.

5. Ekspertai plačiai aptarė du skirtingus su tokia pranešimo tvarka susijusius sprendimus:

- pranešimą paslaugos teikėjo arba jo teisinio atstovo valstybei narei arba
- pranešimą asmens, kurio duomenų pašoma, valstybei narei.

6. Debatuose buvo pareikštas pritarimas, bet buvo išsakyta ir nuogąstavimų tiek dėl reglamento projekte nurodyto sprendimo, tiek dėl dviejų skirtingų pasiūlymų dėl pranešimo.

Kadangi šiuo klausimu grindžiama pasiūlymo esmė, jis turėtų būti paaiškintas, kad būtų galima sklandžiai tęsti derybas. Todėl pirmininkaujanti valstybė narė norėtų, kad ministrai nurodytų:

- ar jie pritaria reglamento projekte išdėstytam požiūriui, arba
- ar jie norėtų, kad tas požiūris būtų pakeistas nustatant pranešimo sistemą.

Pastaruoju atveju, kuriai valstybei turėtų būti pranešama (vykdančiajai valstybei narei ar suinteresuoto asmens valstybei narei).

Atsižvelgdama į iki šiol padarytą pažangą ir siekdama užtikrinti, kad derybos būtų užbaigtos laiku (ne vėliau kaip gruodžio mėn.), pirmininkaujanti valstybė narė prašo ministrų kaip vieną iš kompromisų apsvarstyti sprendimą, kad pranešimas vykdančiosios valstybės narės ar suinteresuoto asmens valstybės narės institucijoms būtų pateikiamas *informavimo tikslais*. Tuo pagrindu institucija, kuriai pranešta, gali dalyvauti konsultacijose su išduodančiąja valstybe nare be teisės pareikšti prieštaravimų dėl orderio vykdymo.
